मन्मायारचनामेतांविज्ञायेति निजमूर्तेरंतर्हितत्वात्दथाशोकंमाकुर्वित्यर्थः ॥ ४९ ॥ कुरुस्यविनष्टत्वात्दुर्मनाः ॥ ५० ॥ इत्येकादशेटीका यांत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ एकत्रिशेस्वकंधामजगामभगवानितः तमेवानुययुःश्रीत्यावसुदेवादयस्ततः ॥ १ ॥ देवान्य दृन्विधायादेशभूयोदेवान्विधायच श्रीकृष्णःस्वेच्छयाधामस्वतश्चेवसमाविशत् ॥ २ ॥ मुनयःसनकादयः प्रजेश्वरामरीच्यादयः ॥ १ ॥ द्विजाः

गरुडलोक निवासिनः पक्षिणः मैत्रेयादयोवा॥ २॥ भगवतो निर्याणंद्रष्टुकामाः संतः परमो सुकास्तत्रागमन्तेषा मौत्सुक्यकृतंमहो स्वमाहसार्द्धेनगायंतश्चेति॥ ३॥ ४॥ विभूतीः इंद्रादीश्चपद्मनेत्रेन्यमीलयदित्यत्रायंभावः पूर्वब्रह्मादिभिः सलोकाँ होकपा लानः पाहिषेकुंठिकिकरान् इतिप्रार्थितत्वादिदानीं चस्वं स्वं लोकं प्रतिनेतुमागतत्वात् बहुषुचतेषुदाक्षिण्यात्तान्वं चित्रं समाधिमिवकुर्वन्नेत्रेन्यमी लयदिति॥ ५॥